

اثر روش‌های مختلف آبیاری بر تولید پروتئین و کارایی مصرف نیتروژن در نظام‌های کشت مخلوط سورگوم و آمارانت علوفه‌ای

امیر صالح بغدادی^۱، فرزاد پاک‌نژاد^۲، فرید گل‌زردی^{۳*}، مسعود هاشمی^۴ و محمد نبی ایلکایی^۵

(۱) گروه زراعت و اصلاح نباتات، واحد کرج، دانشگاه آزاد اسلامی، کرج، ایران.

(۲) استاد گروه زراعت و اصلاح نباتات، واحد کرج، دانشگاه آزاد اسلامی، کرج، ایران.

(۳) استادیار مؤسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، کرج، ایران.

(۴) استاد کشاورزی استوک‌بریج، امهرست، دانشگاه ماساچوست، ماساچوست، آمریکا.

(۵) دانشیار گروه زراعت و اصلاح نباتات، واحد کرج، دانشگاه آزاد اسلامی، کرج، ایران.

*نویسنده مسئول: f.golzardi@areeo.ac.ir

این مقاله برگرفته از رساله دکتری می‌باشد.

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۹/۱۱/۰۵

تاریخ دریافت: ۱۳۹۹/۰۸/۰۳

چکیده

به‌منظور بررسی اثر روش‌های آبیاری و نظام‌های کشت مخلوط سورگوم و آمارانت علوفه‌ای بر تولید علوفه و پروتئین و همچنین کارایی مصرف نیتروژن، آزمایشی به‌صورت کرت‌های خرد شده در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی در مؤسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر کرج طی سال‌های زراعی ۹۸-۱۳۹۷ اجرا شد. روش‌های آبیاری در سه سطح (آبیاری جویچه‌ای مرسوم، یک‌درمیان ثابت و متغیر) به‌عنوان عامل اصلی و الگوهای مختلف کشت مخلوط در شش سطح (شامل سه الگوی کشت مخلوط ردیفی، یک الگوی کشت درهم و دو الگوی کشت خالص سورگوم و آمارانت علوفه‌ای) به‌عنوان عامل فرعی بررسی شدند. نتایج نشان داد که بیشترین عملکرد علوفه در روش‌های آبیاری مرسوم و یک‌درمیان ثابت (به‌ترتیب ۷۷/۳۶ و ۴۹/۳۹ تن در هکتار) به‌ترتیب در کشت مخلوط ۵۰٪ سورگوم + ۵۰٪ آمارانت علوفه‌ای و کشت خالص سورگوم حاصل شد، درحالی‌که در روش آبیاری یک‌درمیان متناوب، تیمارهای تک‌کشتی سورگوم و کشت مخلوط ۷۵٪ سورگوم + ۲۵٪ آمارانت علوفه‌ای بالاترین عملکرد علوفه را تولید کردند. بیشترین محتوی پروتئین آمارانت علوفه‌ای و سورگوم (به‌ترتیب ۱۰۹ و ۷۵ گرم در کیلوگرم) در روش آبیاری یک‌درمیان ثابت مشاهده شد درحالی‌که حداکثر عملکرد پروتئین (۱۲۱۷ کیلوگرم در هکتار) در روش آبیاری مرسوم به‌دست آمد. بیشترین جذب نیتروژن (۲۳۱/۳۵ کیلوگرم در هکتار) در روش آبیاری مرسوم و با کشت مخلوط ۵۰٪ سورگوم + ۵۰٪ آمارانت حاصل شد. در تمام روش‌های آبیاری، بالاترین کارایی مصرف نیتروژن در تک‌کشتی سورگوم و پس از آن، در تیمارهای کشت مخلوط ۷۵٪ سورگوم + ۲۵٪ آمارانت علوفه‌ای و کشت درهم ثبت شد. به‌طورکلی نظام‌های کشت مخلوط ۵۰٪ سورگوم + ۵۰٪ آمارانت علوفه‌ای و ۷۵٪ سورگوم + ۲۵٪ آمارانت علوفه‌ای به‌ترتیب برای شرایط آبیاری مرسوم و یک در میان متغیر و کشت خالص سورگوم برای شرایط آبیاری یک‌درمیان ثابت قابل‌توصیه می‌باشند.

واژه‌های کلیدی: پروتئین، تک‌کشتی، عملکرد و کشت درهم.

مقدمه

تأمین آب کافی برای تولید غذا به‌ویژه در مناطق خشک و نیمه‌خشک جهان به‌عنوان اصلی‌ترین چالش پیش روی کشاورزی در این مناطق شناخته شده است (ذاکرنژاد و همکاران، ۱۳۹۶). برای به حداکثر رساندن بهره‌وری تولید محصولات زراعی با استفاده از منابع محدود آب لازم است به کشت محصولات کم‌توقع از نظر نیاز به نهاده‌ها، راه‌کارهای صرفه‌جویی در مصرف آب آبیاری و کشت مخلوط گیاهان زراعی توجه کرد (موسویان و سید محمدی، ۱۳۹۴؛ عاشوری و همکاران، ۱۳۹۹؛ Golzardi *et al.*, 2017). کشت مخلوط به‌عنوان نمونه‌ای از نظام‌های پایدار در کشاورزی، اهدافی نظیر ایجاد تعادل اکولوژیک و بهره‌برداری بیشتر از منابع را دنبال می‌کند (عاشوری و همکاران، ۱۳۹۹). نتایج یک فراتحلیل نشان می‌دهد که در نظام‌های کشت مخلوط می‌توانند عملکرد و پایداری را افزایش دهند و در نتیجه سهم مهمی را در تولید پایدار و اکولوژیکی محصولات کشاورزی برای پاسخگویی به تقاضای جهانی غذا ایفا نمایند (Raseduzzaman and Jensen, 2017). سورگوم از غلات گرمسیری چهارکربنه است که به‌دلیل دارا بودن مزایای مختلف نسبت به سایر گیاهان علوفه‌ای، از جمله انعطاف‌پذیری زیاد در برابر تنش‌های محیطی به‌خصوص خشکی و گرما به یکی از گیاهان علوفه‌ای مهم در مناطق خشک و نیمه‌خشک جهان تبدیل‌شده است (ممبینی و همکاران، ۱۳۹۶؛ گل‌زردی و همکاران، ۱۳۹۸). در بسیاری از مناطق دارای محدودیت از جمله تحت شرایط کم‌آبی و هم‌چنین در خاک‌هایی با حاصلخیزی نامطلوب، سورگوم علوفه‌ای به‌عنوان جایگزینی بسیار مناسب برای ذرت مطرح شده است (گل‌زردی و همکاران، ۱۳۹۸). آمارانت علوفه‌ای نیز گیاهی چهارکربنه با سرعت رشد بالا، مصرف کارآمد آب و محتوی پروتئین مناسب برای تغذیه دام است (Iftikhar and Khan, 2019). ژنوتیپ‌های آمارانت علوفه‌ای با عملکرد بالای ماده خشک و سهم بالای برگ‌ها در کل ماده خشک برای تولید علوفه انتخاب مناسبی هستند (Ahrar *et al.*, 2020). کشت مخلوط سورگوم با سایر گیاهان زراعی می‌تواند اثرات منفی تنش‌های محیطی (از جمله خشکی و گرما) بر تولید علوفه آن‌ها را کاهش دهد. دشتکی و چایی‌چی (۱۳۹۱) با بررسی تولید علوفه در نظام‌های کشت مخلوط سورگوم علوفه‌ای و خلر در شرایط کم‌آبیاری گزارش کردند که در شرایط تنش خشکی شدید، با افزایش نسبت خلر در کشت مخلوط با سورگوم (از ۶۰ به ۱۰۰ درصد)، عملکرد علوفه افزایش یافت. عاشوری و همکاران (۱۳۹۹) در ارزیابی پتانسیل تولید علوفه در نظام‌های کشت مخلوط سورگوم علوفه‌ای و شبدر برسیم گزارش کردند که بیشترین تولید علوفه و حداکثر عملکرد پروتئین خام در تیمار کشت مخلوط ۱۰۰٪/۱۰۰٪/شبدر + ۱۰۰٪ سورگوم به‌دست آمد. اسکندری و همکاران (۱۳۹۹) با بررسی اثر کم‌آبیاری بر عملکرد و کیفیت علوفه در نظام‌های کشت مخلوط نشان دادند که در مناطقی که با محدودیت آب مواجه هستند، آبیاری جزیی ریشه، روش مدیریتی مناسبی برای تولید علوفه در کشت مخلوط گندم و شبدر ایرانی می‌باشد. سنجانی و همکاران (۱۳۹۰) در مطالعه بر کشت مخلوط

سورگوم و لوبیا چشم بلبلی، تیمار کشت مخلوط افزایشی ۱۰۰٪ سورگوم + ۴۵٪ لوبیا چشم بلبلی را به عنوان بهترین ترکیب کشت به منظور استفاده بهتر از منابع و عملکرد بالاتر توصیه نمودند. Dahmardeh و همکاران (۲۰۰۹) با بررسی تولید علوفه در کشت مخلوط ذرت و لوبیا چشم بلبلی گزارش کردند که بالاترین عملکرد ماده خشک (۳۰۳۰۰ کیلوگرم در هکتار) با کشت مخلوط ۱۰۰٪ ذرت + ۱۰۰٪ لوبیا چشم بلبلی حاصل شد. شبیری و همکاران (۱۳۹۰) گزارش کردند که کشت مخلوط ۵۰٪ ماشک گل خوشه‌ای + ۵۰٪ تریتیکاله با تولید ۸۸۵۰ کیلوگرم ماده خشک در هکتار نسبت به سایر تیمارهای مورد بررسی بیشترین عملکرد را تولید کرد. خشکی موضعی در ناحیه ریشه روشی است که در آن نیمی از سیستم ریشه آبیاری می‌شود و نیمی دیگر در معرض خاک خشک باقی می‌ماند (Golzardi et al., 2017). بسته به شرایط رشدی گیاه و همچنین وضعیت رطوبتی خاک، مقاطع مرطوب و خشک ممکن است به طور متناوب در طول فصل تعویض شوند، اما آبیاری به صورت نیمه خشک/نیمه مرطوب حفظ خواهد شد (لطفی آقا و همکاران، ۱۳۹۶). تفاوت سیستم ریشه‌ای و محدوده متفاوت جذب آب و عناصر غذایی در سورگوم و آمارانت علوفه‌ای باعث می‌شود که در کشت مخلوط این گیاهان، ریشه‌های دو گونه تداخلی در فرآیند جذب گونه دیگر ایجاد نکنند. با توجه به موارد ذکر شده، تولید علوفه با مصرف کمتر آب آبیاری، از اهمیت زیادی برخوردار است. هدف آزمایش حاضر بررسی پتانسیل تولید علوفه در الگوهای مختلف کشت مخلوط سورگوم و آمارانت علوفه‌ای تحت روش‌های مختلف آبیاری بود تا بهترین الگوی کاشت که بتواند با حداقل مصرف آب آبیاری، عملکرد کمی و کیفی مطلوبی تولید نماید، شناسایی شود.

مواد و روش‌ها

این پژوهش طی دو سال زراعی ۱۳۹۷-۹۸ در مؤسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر کرج با طول و عرض جغرافیایی ۳۵ درجه و ۸۰ دقیقه شمالی و ۵۰ درجه و ۹۷ دقیقه شرقی و ارتفاع ۱۲۵۳ متر از سطح دریا به صورت کرت‌های خرد شده در قالب طرح پایه بلوک‌های کامل تصادفی با سه تکرار انجام شد. آمار هواشناسی ماهانه محل اجرای آزمایش طی دوره اجرا در سال‌های ۱۳۹۷ و ۱۳۹۸ در جدول ۱ آورده شده است.

جدول ۱: آمار هواشناسی ماهانه محل اجرا طی دوره آزمایش در سال‌های ۱۳۹۷-۹۸

دوره زمانی	سال ۱۳۹۷			سال ۱۳۹۸		
	میانگین دمای هوا	حداقل دمای هوا	حداکثر دمای هوا	میانگین دمای هوا	حداقل دمای هوا	حداکثر دمای هوا
	(درجه سانتی‌گراد)	(درجه سانتی‌گراد)	(درجه سانتی‌گراد)	(درجه سانتی‌گراد)	(درجه سانتی‌گراد)	(درجه سانتی‌گراد)
۱۱ خرداد-۹ تیر	۲۵	۱۷	۳۴	۲۷	۱۹	۳۵
۱۰ تیر-۹ مرداد	۳۲	۲۳	۴۷۲	۲۹	۲۰	۳۷
۱۰ مرداد-۹ شهریور	۲۸	۲۰	۴۲۶	۲۷	۱۹	۳۵
۱۰ شهریور-۸ مهر	۲۴	۱۷	۲۶۶	۲۲	۱۴	۳۱

قبل از اجرای آزمایش، از خاک مزرعه نمونه‌برداری و تجزیه فیزیکی و شیمیایی آن انجام شد (جدول ۲). بر اساس نتایج تجزیه خاک و بر اساس نیاز غذایی آمارانت و سورگوم علوفه‌ای، کود فسفات آمونیوم به میزان ۲۵۰ کیلوگرم در هکتار و کود اوره به میزان ۱۰۰ کیلوگرم در هکتار در زمان کاشت به زمین اضافه شد. در مرحله ۶-۴ برگ‌ها نیز مقدار ۱۰۰ کیلوگرم کود اوره در هکتار به صورت سرک همراه با آبیاری مصرف شد.

جدول ۲: ویژگی‌های فیزیکی و شیمیایی خاک محل اجرای آزمایش

سال	بافت خاک	شن لای رس			نیتروژن		مواد آلی		اسیدیته	پتاسیم فسفر		ظرفیت زراعی	نقطه پژمردگی
		۲۴	۴۹	۲۷	۰/۰۶	۰/۵۸	(درصد)	(میلی‌گرم در کیلوگرم)		(درصد)			
۱۳۹۷	لومی-رسی	۲۴	۴۹	۲۷	۰/۰۶	۰/۵۸	۷/۲۴	۲۵۶	۱۲/۶۰	۳۳	۱۱		
۱۳۹۸	لومی-رسی	۲۶	۴۶	۲۸	۰/۰۵	۰/۵۶	۷/۲۱	۲۴۸	۱۲/۱۰	۳۲	۱۰		

عامل اصلی شامل روش‌های مختلف آبیاری در سه سطح (آبیاری جویچه‌ای معمول، یک‌درمیان ثابت و یک‌درمیان متغیر) و عامل فرعی شامل نسبت‌های مختلف کشت در شش سطح (سه الگوی کشت مخلوط ردیفی، یک الگوی کشت درهم و دو الگوی کشت خالص سورگوم و آمارانت علوفه‌ای) بود. در الگوهای کشت مخلوط ردیفی از نسبت‌های ۷۵٪ سورگوم + ۲۵٪ آمارانت (سه ردیف سورگوم: یک ردیف آمارانت)، ۵۰٪ سورگوم + ۵۰٪ آمارانت (یک ردیف سورگوم: یک ردیف آمارانت) و ۲۵٪ سورگوم + ۷۵٪ آمارانت (یک ردیف سورگوم: سه ردیف آمارانت) استفاده شد. در الگوهای کشت مخلوط ردیفی، چهار ردیف وسط هر کرت بر اساس الگوی مخلوط مورد نظر کشت شدند. به عنوان مثال اگر حرف S نشان‌دهنده کشت یک ردیف سورگوم و حرف A نشان‌دهنده یک ردیف آمارانت باشد، در تیمار کشت مخلوط ردیفی ۷۵٪ سورگوم + ۲۵٪ آمارانت از الگوی کشت S-A-S-S-S-A برای کاشت شش ردیف کرت استفاده شد، به نحوی که چهار خط وسط کرت یعنی S-S-S-A، نشان دهنده ترکیب مخلوط بود (سه ردیف سورگوم در کنار هم و سپس یک ردیف آمارانت) و نمونه‌برداری هم فقط از آن‌ها انجام شد. به طور مشابه در تیمار کشت مخلوط ردیفی ۵۰٪ سورگوم + ۵۰٪ آمارانت از الگوی کشت S-A-S-A-S-A و در کشت مخلوط ردیفی ۲۵٪ سورگوم + ۷۵٪ آمارانت نیز از الگوی A-S-A-A-A-S برای کشت شش ردیف کرت استفاده شد. در الگوی کشت درهم نیز بذره‌های سورگوم و آمارانت علوفه‌ای با نسبت مساوی (بر اساس ۱۰۴ هزار بوته در هکتار سورگوم + ۱۰۴ هزار بوته در هکتار آمارانت) مخلوط و سپس کشت شدند. به منظور کاشت بذور در تمام الگوهای کشت خالص، مخلوط و درهم، در وسط پشته‌ها، شیارهایی به عمق ۲ سانتی‌متر ایجاد و بذور به طور دستی در آن‌ها کشت شدند. در تمام روش‌های آبیاری و الگوهای کشت مورد بررسی، کرت‌های آزمایشی شامل شش ردیف کاشت (جوی و پشته) به طول شش متر بودند و فاصله بین پشته‌ها ۶۰ سانتی‌متر در نظر گرفته شد. در تمام الگوهای کشت

خالص، مخلوط و درهم، سورگوم و آمارانت علوفه‌ای بر اساس تراکم ۲۰۸ هزار بوته در هکتار کشت شدند (فاصله بوته‌ها روی خطوط کشت معادل ۸ سانتی‌متر و فاصله بین خطوط ۶۰ سانتی‌متر بود)، به‌طوری‌که تیمارهای کشت مخلوط ۵۰٪/سورگوم + ۵۰٪/آمارانت و کشت درهم این گیاهان، بر اساس تراکم ۱۰۴ هزار بوته سورگوم + ۱۰۴ هزار بوته آمارانت در هر هکتار کشت شدند. در تیمار کشت مخلوط ۷۵٪/سورگوم + ۲۵٪/آمارانت، ۱۵۶ هزار بوته سورگوم + ۵۲ هزار بوته آمارانت و در تیمار کشت مخلوط ۲۵٪/سورگوم + ۷۵٪/آمارانت ۵۲ هزار بوته سورگوم + ۱۵۶ هزار بوته آمارانت در هر هکتار کشت شد. در کشت خالص سورگوم و کشت خالص آمارانت نیز تراکم ۲۰۸ هزار بوته در هکتار در نظر گرفته شد. تاریخ‌های کشت در سال اول و دوم به‌ترتیب دوم و چهارم خردادماه بود. بذور سورگوم علوفه‌ای (*Sorghum bicolor*) رقم اسپیدفید و آمارانت علوفه‌ای (*Amaranthus hypochondriacus*) رقم لوورا از بخش تحقیقات ذرت و گیاهان علوفه‌ای (مؤسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر کرج) تهیه شد. زمین‌های مورد استفاده در سال قبل از اجرای آزمایش تحت آیش بودند. با توجه به نیاز هر دو گیاه به بستر نرم، کاشت به‌صورت هیرم‌کاری انجام شد و پس از کاشت آبیاری صورت گرفت. تفاوت بین نقطه ظرفیت زراعی و نقطه پژمردگی دائم به‌عنوان رطوبت قابل‌استفاده خاک در نظر گرفته شد.

از زمان کاشت بذور تا مرحله سبز شدن آن‌ها، عملیات آبیاری هر سه روز یک بار انجام شد. سپس به منظور استقرار مناسب بوته‌ها (تا مرحله ۴-۶ برگی)، از روش آبیاری جویچه‌ای معمول (آبیاری تمام خطوط) با دور هفت روزه استفاده شد. روش‌های آبیاری یک‌درمیان ثابت و متغیر پس از استقرار مناسب بوته‌ها، اعمال شدند. با توجه به حساسیت تاج‌خروس به دوره‌های آبیاری بیشتر از هفت روز و لزوم یکنواختی دور آبیاری در تمام الگوهای کشت موردبررسی، پس از مرحله سبز شدن بذور تا زمان برداشت علوفه، دور آبیاری در تمام تیمارهای آزمایشی، هفت روز یک بار در نظر گرفته شد (Ahrar et al., 2020).

قبل از هر آبیاری، محتوی حجمی رطوبت خاک (θ_i) با استفاده از دستگاه TDR تعیین گردید. مقدار آب آبیاری لازم برای بازگرداندن رطوبت خاک به نقطه ظرفیت زراعی (θ_{FC}) با استفاده از رابطه ۱ محاسبه شد (Afshar et al., 2014):

$$V_w = (\theta_{FC} - \theta_i) \times D \times A \quad \text{رابطه ۱:}$$

که در آن V_w حجم آب مصرفی در هر دور آبیاری (بر حسب مترمکعب)، D عمق مؤثر عمودی ریشه (بر حسب متر) و A مساحت کرت (بر حسب مترمربع) است. برای جلوگیری از ایجاد رواناب پس از آبیاری، هر دو انتهای کرت‌ها توسط خاک مسدود شد. به‌منظور جلوگیری از نشت آب به کرت‌های مجاور، فاصله سه متری بین کرت‌های اصلی و همچنین

فاصله چهار متری بین بلوک‌ها در نظر گرفته شد. آب آبیاری به وسیله لوله‌های پلی‌اتیلن دو اینچی به ابتدای جویچه‌ها هدایت شد و روی لوله‌ها در محدوده هر کرت ۶ عدد شیر آب برای ورود آب به خطوط هر کرت به فاصله ۶۰ سانتی‌متر تعبیه گردید. کنترل مقدار آب آبیاری مصرفی در هر کرت توسط شیرهای قطع و وصل و کنتور حجمی انجام شد. برداشت علوفه از کرت‌های آزمایشی با ظهور اولین گل‌آذین‌های سورگوم که مصادف با مرحله گلدهی بوته‌های آمارانت علوفه‌ای نیز بود، انجام شد (بهترین زمان برای برداشت هم‌زمان علوفه سورگوم و آمارانت علوفه‌ای). جهت تعیین عملکرد علوفه، از چهار ردیف وسط هر کرت، بوته‌ها برداشت و بعد از توزین، عملکرد علوفه سورگوم و آمارانت علوفه‌ای به تفکیک محاسبه شد. برای اندازه‌گیری میزان پروتئین خام، نمونه‌ها در آون با دمای ۶۵ درجه سانتی‌گراد به مدت ۴۸ ساعت قرار گرفت و سپس آسیاب و با الک یک میلی‌متری غربال شدند. سپس محتوی نیتروژن کل علوفه بر اساس روش کجلدال اندازه‌گیری شد. برای تعیین محتوی پروتئین خام، محتوی نیتروژن کل علوفه در عدد ۶/۲۵ ضرب شد. کارایی مصرف نیتروژن با استفاده از رابطه ۲ محاسبه شد (Lithourgidis et al., 2011):

$$NU_{tE} = DM / N$$

رابطه ۲:

که در آن NU_{tE} کارایی مصرف نیتروژن بر حسب کیلوگرم ماده خشک بر کیلوگرم نیتروژن، DM عملکرد ماده خشک در زمان برداشت (بر حسب کیلوگرم در هکتار) و N کل نیتروژن جذب‌شده (بر حسب کیلوگرم در هکتار) است. کل نیتروژن جذب‌شده در هر هکتار با ضرب درصد نیتروژن علوفه در عملکرد ماده خشک محاسبه شد (Lithourgidis et al., 2011). در پایان با توجه نتایج آزمون بارتلت و همگن بودن واریانس خطاهای آزمایشی در دو سال، داده‌ها مورد تجزیه آماری مرکب قرار گرفتند. سال به عنوان اثر تصادفی در نظر گرفته شد و با توجه به غیرمعنی‌دار شدن اثر سال× تیمار، میانگین دوساله صفات گزارش گردید. محاسبات آماری با استفاده از نرم‌افزار آماری SAS نسخه ۹/۱ و مقایسه میانگین‌ها با روش LSD در سطح احتمال پنج درصد انجام شد.

نتایج و بحث

عملکرد علوفه

اثر روش آبیاری، نظام کشت و برهم‌کنش روش آبیاری × نظام کشت بر عملکرد علوفه سورگوم، آمارانت علوفه‌ای و مجموع آن‌ها در سطح احتمال یک درصد معنی‌دار بود. علاوه بر این اثر سال بر عملکرد علوفه سورگوم در سطح احتمال یک درصد معنی‌دار بود (جدول ۳). در مقایسه بین دو سال آزمایش، بالاترین عملکرد علوفه سورگوم (۳۶/۴۸ تن در هکتار) در سال زراعی ۱۳۹۷ به دست آمد که حدود ۱۱ درصد بیشتر از سال دوم بود (جدول ۴). عملکرد بالاتر سورگوم در سال

اول احتمالاً با بالاتر بودن دمای هوا در سال ۱۳۹۷ مرتبط باشد که شرایط مناسب‌تری را برای فعالیت سیستم فتوسنتزی سورگوم فراهم کرده است (جدول ۱). در بین روش‌های مختلف آبیاری بیشترین عملکرد علوفه سورگوم، آمارانت علوفه‌ای و مجموع (به ترتیب ۴۰/۵۱، ۲۴/۹۴ و ۶۵/۴۵ تن در هکتار) با روش آبیاری مرسوم و کمترین آن (به ترتیب ۲۹/۲۵، ۹/۸۷ و ۳۹/۱۳ تن در هکتار) با آبیاری یک‌درمیان ثابت حاصل شد. میزان کاهش عملکرد علوفه سورگوم، آمارانت علوفه‌ای و مجموع در روش آبیاری یک‌درمیان متناوب به ترتیب حدود ۱۶، ۴۰ و ۲۵ درصد و در روش آبیاری یک‌درمیان ثابت به ترتیب حدود ۲۸، ۶۰ و ۴۰ درصد بود (جدول ۴). کاهش عملکرد علوفه در شرایط آبیاری یک‌درمیان و کم‌آبیاری توسط محققین دیگر نیز گزارش شده است (Golzardi *et al.*, 2017; Jahanzad *et al.*, 2013; Vasilakoglou *et al.*, 2011). در بین نظام‌های کشت بالاترین عملکرد علوفه سورگوم و آمارانت علوفه‌ای (به ترتیب ۵۷/۵۳ و ۳۹/۰۸ تن در هکتار) در کشت خالص این گیاهان و بالاترین عملکرد علوفه کل (به ترتیب ۵۸/۸۱، ۵۷/۵۳ و ۵۵/۹۶ تن در هکتار) با کشت مخلوط ۷۵٪ سورگوم + ۲۵٪ آمارانت علوفه‌ای، کشت خالص سورگوم و کشت مخلوط ۵۰٪ سورگوم + ۵۰٪ آمارانت علوفه‌ای حاصل شد (جدول ۴). در نظام‌های کشت مخلوط، میزان آفت عملکرد سورگوم نسبت به آمارانت علوفه‌ای خیلی کمتر بود که نشان‌دهنده اثرپذیری کمتر سورگوم در رقابت بین‌گونه‌ای با آمارانت علوفه‌ای است که با توجه به ارتفاع بوته، آرایش کانوبی و سیستم ریشه‌ای آن منطقی به نظر می‌رسد، درحالی‌که عملکرد آمارانت علوفه‌ای تحت اثر رقابت با سورگوم، افت بیشتری داشته است. کاهش عملکرد هر یک از گیاهان در تیمارهای کشت مخلوط لگوم با غله نسبت به کشت خالص آن‌ها توسط محققان دیگر نیز گزارش شده است (Vlachostergios *et al.*, 2018; Bedoussac and Justes, 2010). در آزمایش Moshaver و همکاران (۲۰۱۵) آمارانت علوفه‌ای در مقایسه با سورگوم و ذرت به کاهش فضای تغذیه‌ای (افزایش تراکم) واکنش بیشتری نشان داد و تولید آن در تراکم بالا کاهش یافت. در آزمایش حاضر نیز آمارانت علوفه‌ای احتمالاً به دلیل توان رقابتی کمتر با سورگوم در شرایط محدودیت منابع آب و عناصر غذایی، کاهش عملکرد بیشتری در مقایسه با سورگوم نشان داد، زیرا سورگوم توان تولید پنجه بالاتر و در نتیجه توان رقابتی بیشتری داشته است (گل‌زردی و همکاران، ۱۳۹۸). در مطالعه‌ای مشابه Lithourgidis و همکاران (۲۰۱۱) کاهش سهم نخود در تولید علوفه در کشت مخلوط با غلات را به علت توان پنجه‌زنی و رقابت بالاتر غلات نسبت دادند. نتایج مقایسه میانگین برهم‌کنش روش آبیاری × نظام کشت نشان داد که حداکثر عملکرد علوفه سورگوم و آمارانت علوفه‌ای (۶۶/۴۳ و ۵۳/۸۷ تن در هکتار) با روش آبیاری مرسوم و در کشت خالص آن‌ها حاصل شد. حداکثر عملکرد کل علوفه (۷۷/۳۶ تن در هکتار) با روش آبیاری مرسوم و کشت مخلوط ۵۰٪ سورگوم + ۵۰٪ آمارانت علوفه‌ای به دست آمد، درحالی‌که حداقل میزان آن (به ترتیب ۲۸/۹۵ و ۲۶/۰۰ تن در هکتار) در روش آبیاری یک‌درمیان ثابت و با کشت مخلوط ۲۵٪ سورگوم + ۷۵٪ آمارانت علوفه‌ای و کشت خالص

آمارانت علوفه‌ای حاصل گردید. در روش‌های آبیاری یک‌درمیان (ثابت و متناوب) بیشترین عملکرد کل علوفه در تک‌کشتی سورگوم و پس از آن در کشت مخلوط ۷۵٪سورگوم + ۲۵٪آمارانت علوفه‌ای حاصل گردید، درحالی‌که در روش آبیاری مرسوم میزان علوفه تولیدی در تیمار کشت خالص سورگوم به‌طور معنی‌داری کمتر از کشت مخلوط ۵۰٪سورگوم + ۵۰٪آمارانت علوفه‌ای و کشت مخلوط ۷۵٪سورگوم + ۲۵٪آمارانت علوفه‌ای بود (جدول ۵). به نظر می‌رسد بیشترین سودمندی نظام‌های کشت مخلوط در روش آبیاری مرسوم وجود دارد و تحت شرایط کم‌آبیاری، کشت خالص سورگوم در تولید علوفه موفق‌تر بوده است. تحقیقات نشان داده که اعمال آبیاری مدیریت‌شده گیاه را برای مدتی در تنش خشکی ملایمی قرار می‌دهد و وقتی یک‌بار آبیاری کامل انجام می‌شود، رشد و نمو گیاه از سر گرفته می‌شود و گیاه به‌سرعت از نظر رشد و نمو به تیمار آبیاری کامل نزدیک می‌شود (Chai *et al.*, 2016). چنین اتفاقی در این آزمایش در تیمار آبیاری یک‌درمیان متناوب اتفاق افتاد. وقتی محتوی آب خاک کاهش می‌یابد، جذب عناصر غذایی مانند نیتروژن و فسفر توسط ریشه‌ها با مشکل مواجه می‌شود، همین امر سبب کاهش رشد و نمو و عملکرد می‌شود (Golzardi *et al.*, 2012). همچنین کاهش تعرق به دلیل کاهش رطوبت خاک، سبب کاهش انتقال عناصر غذایی از خاک به ریشه و از ریشه به اندام هوایی می‌شود. از سوی دیگر کاهش رشد گیاهان زراعی در شرایط تنش خشکی به‌واسطه محدود شدن فتوسنتز می‌باشد. بسته شدن روزنه‌ها در شرایط تنش، تأمین دی‌اکسید کربن را برای سیستم فتوسنتزی مشکل ساخته، فتوسنتز و رشد سلول به‌عنوان اولین فرآیندها تحت تأثیر خشکی کاهش می‌یابند (کریم‌زاده و همکاران، ۱۳۹۵). در شرایط تنش ملایم هدایت روزنه‌ای به مقدار اندکی کاهش یافته و موجب کاهش غلظت دی‌اکسید کربن و محدودیت فتوسنتز می‌گردد، اما با پیشرفت تنش خشکی، کاهش فتوسنتزی به دلیل عوامل غیرروزنه‌ای می‌باشد (Chaves *et al.*, 2009). علاوه بر آن به گزارش Glaze-Corcoran و همکاران (۲۰۲۰) در کشت مخلوط این امکان وجود دارد که ریشه‌های دو گیاه هم‌زمان به عناصر غذایی موجود در خاک رسیده و رقابت بین آن‌ها آغاز شود. رقابت بر سر عناصر غذایی و آب تغییراتی را در ساختار ریشه ایجاد می‌کند و اگر گیاه بیش‌ازحد کربن را به ریشه‌ها اختصاص دهد، با احتمال تولید بیوماس بخش هوایی، عملکرد کاهش می‌یابد (Glaze-Corcoran *et al.*, 2020). البته برعکس این موضوع نیز به معنی وجود عامل رقابتی دو گیاه بوده که سبب تولید سیستم ریشه‌ای قوی‌تر و افزایش جذب منابع و در نتیجه کارایی جذب بیشتر استفاده از فضای خاک شود (Liu *et al.*, 2015).

عملکرد پروتئین

نتایج تجزیه واریانس نشان داد که اثر روش آبیاری، نظام کشت و برهم‌کنش روش آبیاری × نظام کشت بر عملکرد پروتئین سورگوم، آمارانت علوفه‌ای و مجموع آن‌ها در سطح احتمال یک درصد معنی‌دار بود (جدول ۳). همچنین اثر سال

بر عملکرد پروتئین سورگوم در سطح احتمال یک درصد و بر عملکرد پروتئین کل نیز در سطح احتمال پنج درصد معنی دار بود (جدول ۳). در مقایسه بین دو سال آزمایش، بیشترین عملکرد پروتئین سورگوم و عملکرد پروتئین کل (به ترتیب ۷۰۵ و ۱۱۰۹ کیلوگرم در هکتار) در سال زراعی ۱۳۹۷ به دست آمد که به ترتیب حدود ۱۶ و ۱۵ درصد بیشتر از سال ۱۳۹۸ بود. در روش آبیاری مرسوم عملکرد پروتئین نیز بالاتر از روش‌های یک‌درمیان ثابت و متناوب بود، به طوری که در تیمار آبیاری یک‌درمیان ثابت، کمترین میزان عملکرد پروتئین به دست آمد. میزان کاهش عملکرد پروتئین آمارانت علوفه‌ای و عملکرد پروتئین کل در روش آبیاری یک‌درمیان متناوب به ترتیب حدود ۳۰ و ۱۴ درصد و در روش آبیاری یک‌درمیان ثابت به ترتیب ۵۳ و ۳۰ درصد بود. بیشترین عملکرد پروتئین سورگوم و آمارانت علوفه‌ای در تک‌کشتی آن‌ها حاصل شد، ولی در مورد عملکرد پروتئین کل، بالاترین میزان در تیمارهای کشت مخلوط ۷۵٪ سورگوم + ۲۵٪ آمارانت علوفه‌ای و ۵۰٪ سورگوم + ۵۰٪ آمارانت علوفه‌ای به دست آمد (جدول ۴). عاشوری و همکاران (۱۳۹۹) نیز گزارش کردند که عملکرد پروتئین به‌طور معنی‌داری تحت تأثیر نظام‌های کشت مخلوط قرار گرفت و حداکثر عملکرد پروتئین در تیمار کشت مخلوط ۱۰۰٪ شیدر + ۱۰٪ سورگوم حاصل شد که نسبت به کشت خالص سورگوم ۶۲/۸ درصد برتری داشت. ایشان همچنین بیان داشتند که تیمار کشت خالص شیدر با وجود داشتن درصد پروتئین بالا، کمترین عملکرد پروتئین خام را تولید کرد. Sadeghpour و همکاران (۲۰۱۴) نیز گزارش کردند که بیشترین عملکرد پروتئین خام در تیمار کشت مخلوط ۵۰٪ یونجه یکساله + ۵۰٪ جو و کمترین میزان آن در تیمار کشت خالص یونجه یکساله حاصل شد. نتایج مقایسه میانگین برهم‌کنش روش آبیاری × نظام کشت نشان داد که در روش آبیاری مرسوم، بیشترین عملکرد پروتئین کل در کشت مخلوط ۵۰٪ سورگوم + ۵۰٪ آمارانت علوفه‌ای به دست آمد در حالی که کمترین عملکرد پروتئین کل در تیمارهای کشت خالص سورگوم و کشت درهم مشاهده شد. در روش آبیاری یک‌درمیان ثابت بیشترین عملکرد پروتئین از کشت خالص سورگوم و کمترین عملکرد پروتئین به‌طور مشترک از تیمارهای کشت خالص آمارانت علوفه‌ای و کشت مخلوط ۲۵٪ سورگوم + ۷۵٪ آمارانت علوفه‌ای به دست آمد. در روش آبیاری یک‌درمیان ثابت، عملکرد پروتئین در مقایسه با آبیاری نرمال به‌طور متوسط ۳۰ درصد کاهش یافت؛ که علت آن کاهش عملکرد علوفه در اثر تنش خشکی وارد شده به گیاه در روش آبیاری یک‌درمیان ثابت است. بیشترین و کمترین درصد کاهش عملکرد پروتئین در آبیاری یک‌درمیان ثابت به ترتیب در کشت مخلوط ۲۵٪ سورگوم + ۷۵٪ آمارانت علوفه‌ای و کشت خالص سورگوم مشاهده شد. از نظر عملکرد پروتئین به‌جز تیمار کشت خالص آمارانت علوفه‌ای و کشت مخلوط ۲۵٪ سورگوم + ۷۵٪ آمارانت علوفه‌ای که عملکرد پروتئین کمی داشتند، سایر تیمارها از عملکرد پروتئین بالایی برخوردار بودند (جدول ۵). اعمال روش آبیاری یک‌درمیان متناوب، میانگین عملکرد پروتئین را نسبت به آبیاری نرمال، حدود ۱۴ درصد کاهش داد. در مطالعه‌ای Jahanzad و همکاران (۲۰۱۳) گزارش

کردند که با افزایش شدت تنش خشکی، محتوی پروتئین خام علوفه افزایش و عملکرد پروتئین کاهش یافت. ایشان دلیل این تغییرات را به افزایش تجمع نیتروژن و کاهش تولید ماده خشک مرتبط دانستند. اگرچه درصد پروتئین آمارانت علوفه‌ای بالاتر از سورگوم بود، اما پایین بودن عملکرد علوفه آمارانت علوفه‌ای سبب شد تا عملکرد پروتئین در کشت خالص آمارانت علوفه‌ای مطلوب نباشد. کشت مخلوط این دو گیاه با منابع آب محدود، علاوه بر بهبود کمیت تولید علوفه در یک دوره زمانی کوتاه، کیفیت علوفه را نیز بهبود بخشید. اسکندری و همکاران (۱۳۹۹) نیز نتایج مشابهی را گزارش کردند.

میزان جذب نیتروژن

نتایج تجزیه واریانس نشان داد که اثر روش آبیاری، نظام کشت و برهم‌کنش روش آبیاری × نظام کشت بر میزان جذب نیتروژن در سطح احتمال یک درصد و اثر سال بر آن در سطح احتمال پنج درصد معنی‌دار بود (جدول ۶). در مقایسه بین دو سال آزمایش، بیشترین جذب نیتروژن (۱۷۷/۵۲ کیلوگرم در هکتار) در سال زراعی ۱۳۹۷ به دست آمد که حدود ۱۴/۹۴ درصد بیشتر از سال ۱۳۹۸ بود. مقایسه میانگین اثر روش آبیاری نشان داد که در روش آبیاری مرسوم جذب نیتروژن بالاتر از روش‌های آبیاری یک‌درمیان ثابت و متناوب بود. میزان کاهش جذب نیتروژن در روش آبیاری یک‌درمیان متناوب ۱۴/۲۷ درصد و در روش آبیاری یک‌درمیان ثابت ۳۰/۰۵ درصد بود. مقایسه اثر نظام‌های کشت نشان داد که بالاترین میزان جذب نیتروژن در نظام‌های کشت مخلوط ۷۵٪/سورگوم + ۲۵٪/آمارانت علوفه‌ای و ۵۰٪/سورگوم + ۵۰٪/آمارانت علوفه‌ای حاصل شد (جدول ۷). نتایج مقایسه میانگین برهم‌کنش روش آبیاری × نظام کشت به روش برش‌دهی نشان داد که بیشترین میزان جذب نیتروژن در روش آبیاری مرسوم (۲۳۱/۳۵ کیلوگرم در هکتار) با کشت مخلوط ۵۰٪/سورگوم + ۵۰٪/آمارانت علوفه‌ای حاصل شد و در روش آبیاری یک‌درمیان متناوب بیشترین جذب نیتروژن در نظام‌هایی به دست آمد که در آن‌ها سورگوم تراکم بالاتری داشت. در روش آبیاری یک‌درمیان ثابت نیز بیشترین جذب نیتروژن در کشت خالص سورگوم به دست آمد (جدول ۸). خاکی نجف‌آبادی و همکاران (۱۳۹۶) علت اختلاف جذب نیتروژن در نظام‌های کشت مخلوط ارزن و لوبیا چشم‌بلبلی نسبت به کشت خالص ارزن را به اشغال آشیانه‌ای اکولوژیک متفاوت توسط دو گونه و بالاتر بودن حد تراکم مطلوب و در نتیجه کاهش رقابت بین‌گونه‌ای و همچنین بهره‌گیری از اثرهای مثبت هم‌جواری ارزن و لوبیا چشم‌بلبلی در تثبیت بیولوژیکی نیتروژن و استفاده بهینه از منابع رشد مرتبط دانستند. Lithourgidis و همکاران (۲۰۱۱) در بررسی کشت مخلوط نخود با گندم، چاودار و تریتیکاله گزارش کردند که بیشترین میزان جذب نیتروژن (۳۰۷ کیلوگرم در هکتار) در تیمار کشت مخلوط ۸۰٪/نخود + ۲۰٪/تریتیکاله و حداقل جذب نیتروژن (۲۰۴ کیلوگرم در هکتار) در کشت خالص گندم مشاهده شد.

جدول ۳: نتایج تجزیه واریانس مرکب عملکرد علوفه و عملکرد پروتئین در واکنش به روش‌های آبیاری و نظام‌های کشت

منابع تغییرات	درجه آزادی	میانگین مربعات					
		عملکرد علوفه			عملکرد پروتئین		
		سورگوم	آمارات علوفه‌ای	مجموع	سورگوم	آمارات علوفه‌ای	مجموع
سال	۱	۳۵۸/۴۰**	۵۹۵/۵۷ ^{ns}	۷۱۰/۲۰ ^{ns}	۲۵۱۹۳۱/۸۳**	۶۱۲۲۸/۳۶ ^{ns}	۵۶۰۸۸۰/۴۵*
بلوک (سال)	۴	۱۵/۵۴	۴۲/۲۶	۱۰/۱۷۸	۵۶۴۱/۶۰	۱۹۹۶۱/۴۴	۴۳۰۲۴/۹۸
روش آبیاری	۲	۱۱۴۵/۴۲**	۲۱۰۸/۳۷**	۶۳۴۳/۴۵**	۷۹۳۹۳/۲۸ ^{ns}	۷۰۵۸۸۶/۸۰**	۱۲۰۵۸۸۶/۵۷**
سال×روش آبیاری	۲	۱۱/۰۱ ^{ns}	۰/۴۴ ^{ns}	۷/۶۳ ^{ns}	۶۷۶۵/۴۰ ^{ns}	۶۱۵/۳۰ ^{ns}	۴۲۰۰/۹۵ ^{ns}
خطای اصلی	۸	۱۰/۸۴	۸/۳۹	۱۴/۳۶	۴۳۸۰/۹۰	۴۰۵۱/۷۸	۶۸۶۷/۷۸
نظام کشت	۵	۸۴۷۴/۷۷**	۳۶۳۵/۰۶**	۱۱۵۳/۲۵**	۳۰۳۶۹۲۳/۸۳**	۱۹۲۸۵۵۶/۱۱**	۱۸۲۳۰۳/۳۶**
سال×نظام کشت	۵	۱۵/۹۹ ^{ns}	۶/۶۳ ^{ns}	۱۲/۵۳ ^{ns}	۱۱۰۹۶/۳۱**	۶۸۶۶/۶۰ ^{ns}	۶۳۵۸/۷۸ ^{ns}
روش آبیاری×نظام کشت	۱۰	۷۵/۷۵**	۱۹۵/۲۶**	۱۲۸/۰۹**	۸۵۹۵/۹۶**	۶۴۸۵۷/۴۱**	۶۹۷۵۷/۱۴**
سال×روش آبیاری×نظام کشت	۱۰	۱/۲۳ ^{ns}	۳/۷۳ ^{ns}	۵/۳۳ ^{ns}	۷۳۰/۵۶ ^{ns}	۲۳۸۰/۷۵ ^{ns}	۳۴۰۸/۸۸ ^{ns}
خطای آزمایشی	۶۰	۲۹/۳۵	۸/۵۶	۴۲/۰۲	۱۰۴۸۰/۸۴	۴۲۵۶/۱۲	۱۶۱۹۰/۱۵
ضریب تغییرات	-	۱۵/۶۳	۱۷/۶۰	۱۲/۶۴	۱۵/۵۹	۱۷/۱۲	۱۲/۲۶

** و * : به ترتیب معنی‌دار در سطح ۱ و ۵ درصد؛ ns: غیرمعنی‌دار.

جدول ۴: نتایج مقایسه میانگین اثر سال، روش آبیاری و نظام کشت بر عملکرد علوفه و عملکرد پروتئین

تیمار	عملکرد علوفه			عملکرد پروتئین		
	سورگوم	آمارات علوفه‌ای	مجموع	سورگوم	آمارات علوفه‌ای	مجموع
سال	(تن در هکتار)	(کیلوگرم در هکتار)				
۱۳۹۷	۱۷/۳۷ a	۳۶/۴۸ a	۵۳/۸۴ a	۷۰۵ a	۴۰۵ a	۱۱۰۹ a
۱۳۹۸	۱۵/۸۸ a	۳۲/۸۲ b	۴۸/۷۱ a	۶۰۸ b	۳۵۷ a	۹۶۵ b
روش آبیاری						
مرسوم (شاهد)	۲۴/۹۴ a	۴۰/۵۱ a	۶۵/۴۵ a	۶۹۰ a	۵۲۸ a	۱۲۱۷ a
یک‌درمیان ثابت	۹/۸۷ c	۲۹/۲۵ c	۳۹/۱۳ c	۶۰۳ b	۲۴۹ c	۸۵۱ c
یک‌درمیان متناوب	۱۵/۰۵ b	۳۴/۲۰ b	۴۹/۲۶ b	۶۷۷ ab	۳۶۷ b	۱۰۴۴ b
نظام کشت						
۷۵٪سورگوم + ۲۵٪آمارات علوفه‌ای	۵۰/۲۶ b	۸/۵۶ d	۵۸/۸۱ a	۹۵۰ b	۱۹۳ d	۱۱۴۳ a
۵۰٪سورگوم + ۵۰٪آمارات علوفه‌ای	۳۸/۳۳ d	۱۷/۶۳ c	۵۵/۹۶ a	۷۲۶ d	۴۰۱ c	۱۱۲۷ a
۲۵٪سورگوم + ۷۵٪آمارات علوفه‌ای	۱۷/۷۷ e	۲۶/۲۴ b	۴۴/۰۱ c	۳۳۷ e	۶۰۰ b	۹۳۷ c
کشت درهم سورگوم و آمارات علوفه‌ای	۴۴/۰۴ c	۸/۲۲ d	۵۲/۲۷ b	۸۳۸ c	۱۹۰ d	۱۰۲۸ b
تک‌کشتی سورگوم	۵۷/۵۳ a	-	۵۷/۵۳ a	۱۰۸۸ a	-	۱۰۸۸ ab
تک‌کشتی آمارات علوفه‌ای	-	۳۹/۰۸ a	۳۹/۰۸ d	-	۹۰۱ a	۹۰۱ c

در هر ستون میانگین‌های دارای حروف مشترک فاقد تفاوت معنی‌دار هستند (آزمون LSD در سطح احتمال پنج درصد).

جدول ۵: نتایج مقایسه میانگین برهم‌کنش روش آبیاری و نظام کشت بر عملکرد علوفه و عملکرد پروتئین

عملکرد پروتئین			عملکرد علوفه			تیمار	روش آبیاری
مجموع	آمارانت علوفه‌ای	سورگوم	مجموع	آمارانت علوفه‌ای	سورگوم	نظام کشت	
(کیلوگرم در هکتار)			(تن در هکتار)				
۱۳۰۲ b	۳۰۴ d	۹۹۹ b	۷۳/۵۱ b	۱۴/۴۶ d	۵۹/۰۵ b	۷۵٪ سورگوم + ۲۵٪ آمارانت علوفه‌ای	مرسوم (شاهد)
۱۴۴۶ a	۶۲۸ c	۸۱۸ c	۷۷/۳۶ a	۲۹/۶۵ c	۴۷/۷۱ c	۵۰٪ سورگوم + ۵۰٪ آمارانت علوفه‌ای	
۱۲۱۵ c	۸۴۸ b	۳۶۷ d	۶۱/۶۳ d	۴۰/۱۳ b	۲۱/۵۰ d	۲۵٪ سورگوم + ۷۵٪ آمارانت علوفه‌ای	
۱۰۷۱ d	۲۴۵ d	۸۲۶ c	۵۹/۸۷ d	۱۱/۵۲ d	۴۸/۳۵ c	کشت درهم سورگوم و آمارانت علوفه‌ای	
۱۱۳۰ d	-	۱۱۲۹ a	۶۶/۴۴ c	-	۶۶/۴۳ a	تک‌کشتی سورگوم	
۱۱۴۰ cd	۱۱۴۰ a	-	۵۳/۸۷ e	۵۳/۸۷ a	-	تک‌کشتی آمارانت علوفه‌ای	
۹۸۱ ab	۱۰۳ d	۸۷۷ b	۴۶/۷۴ ab	۴/۱۱ d	۴۲/۶۲ b	۷۵٪ سورگوم + ۲۵٪ آمارانت علوفه‌ای	یک‌درمیان ثابت
۸۶۳ c	۲۳۰ c	۶۳۳ c	۳۹/۴۷ c	۹/۰۷ c	۳۰/۴۰ c	۵۰٪ سورگوم + ۵۰٪ آمارانت علوفه‌ای	
۶۶۴ d	۳۷۲ b	۲۹۲ d	۲۸/۹۵ d	۱۴/۸۲ b	۱۴/۱۳ d	۲۵٪ سورگوم + ۷۵٪ آمارانت علوفه‌ای	
۹۳۳ bc	۱۳۲ d	۸۰۱ b	۴۴/۲۳ b	۵/۲۵ d	۳۸/۹۸ b	کشت درهم سورگوم و آمارانت علوفه‌ای	
۱۰۱۴ a	-	۱۰۱۴ a	۴۹/۳۹ a	-	۴۹/۳۹ a	تک‌کشتی سورگوم	
۶۵۴ d	۶۵۴ a	-	۲۶/۰۰ d	۲۶/۰۰ a	-	تک‌کشتی آمارانت علوفه‌ای	
۱۱۴۵ a	۱۷۳ d	۹۷۳ b	۵۶/۱۹ ab	۷/۰۹ d	۴۹/۱۰ b	۷۵٪ سورگوم + ۲۵٪ آمارانت علوفه‌ای	یک‌درمیان متناوب
۱۰۷۴ a	۳۴۴ c	۷۲۹ c	۵۱/۰۶ b	۱۴/۱۹ c	۳۶/۸۸ d	۵۰٪ سورگوم + ۵۰٪ آمارانت علوفه‌ای	
۹۳۲ b	۵۸۱ b	۳۵۲ d	۴۱/۴۶ c	۲۳/۷۷ b	۱۷/۶۹ e	۲۵٪ سورگوم + ۷۵٪ آمارانت علوفه‌ای	
۱۰۸۰ a	۱۹۲ d	۸۸۷ b	۵۲/۶۹ ab	۷/۹۰ d	۴۴/۷۹ c	کشت درهم سورگوم و آمارانت علوفه‌ای	
۱۱۲۲ a	-	۱۱۲۱ a	۵۶/۷۶ a	-	۵۶/۷۵ a	تک‌کشتی سورگوم	
۹۰۹ b	۹۰۹ a	-	۳۷/۳۷ c	۳۷/۳۷ a	-	تک‌کشتی آمارانت علوفه‌ای	

در هر روش آبیاری و در هر ستون، میانگین‌های دارای حروف مشترک فاقد تفاوت معنی‌دار هستند (آزمون LSD در سطح احتمال پنج درصد).

محتوی پروتئین

اثر سال بر محتوی پروتئین سورگوم و اثر روش آبیاری بر محتوی پروتئین سورگوم و آمارانت علوفه‌ای در سطح احتمال یک درصد معنی‌دار بود (جدول ۶). در مقایسه بین دو سال آزمایش، بالاترین محتوی پروتئین سورگوم (۷۳ گرم در کیلوگرم) در سال زراعی ۱۳۹۷ به‌دست آمد که حدود ۱/۹ درصد بیشتر از سال دوم بود. در بین روش‌های آبیاری بیشترین محتوی پروتئین سورگوم و آمارانت علوفه‌ای (به‌ترتیب ۷۵ و ۱۰۹ گرم در کیلوگرم) با روش آبیاری یک‌درمیان ثابت و کمترین آن (به‌ترتیب ۶۷ و ۹۸ گرم در کیلوگرم) با آبیاری مرسوم حاصل شد. میزان کاهش محتوی پروتئین سورگوم و

آمارانت علوفه‌ای در روش آبیاری مرسوم به ترتیب حدود ۱۱/۴۷ و ۱۰/۲۹ درصد و در روش آبیاری یک‌درمیان متناوب به ترتیب حدود ۱/۸۳ و ۸/۰۶ درصد بود. در بین نظام‌های کشت اختلاف معنی‌داری بین محتوی پروتئین سورگوم و آمارانت علوفه‌ای مشاهده نشد (جدول ۷). نتایج مقایسه میانگین برهم‌کنش روش آبیاری × نظام کشت به روش برش‌دهی نشان داد که در هر روش آبیاری، اختلاف معنی‌داری بین محتوی پروتئین سورگوم و آمارانت علوفه‌ای وجود نداشت (جدول ۸). عاشوری و همکاران (۱۳۹۹) نیز در بررسی سری‌های افزایشی و جایگزینی کشت مخلوط شبدر و سورگوم برای تولید علوفه گزارش کردند که نظام‌های کشت مخلوط اثر معنی‌داری بر محتوی پروتئین شبدر و سورگوم نداشتند، ولی عملکرد پروتئین به طور معنی‌داری تحت تأثیر نظام‌های کشت مخلوط قرار گرفت. Bakhtiyari و همکاران (۲۰۲۰) نیز نتایج مشابهی را گزارش کردند.

کارایی مصرف نیتروژن

نتایج تجزیه واریانس نشان داد که اثر روش آبیاری، نظام کشت و برهم‌کنش روش آبیاری × نظام کشت بر کارایی مصرف نیتروژن در سطح احتمال یک درصد و اثر سال بر این صفت در سطح احتمال پنج درصد معنی‌دار بود (جدول ۶). در مقایسه بین دو سال آزمایش، بیشترین کارایی مصرف نیتروژن (۶۴/۲۲ کیلوگرم ماده خشک بر کیلوگرم نیتروژن جذب‌شده) در سال زراعی ۱۳۹۷ به دست آمد که حدود ۱/۱۸ درصد بیشتر از سال ۱۳۹۸ بود. مقایسه میانگین اثر روش آبیاری نشان داد که در روش آبیاری مرسوم کارایی مصرف نیتروژن بالاتر از روش‌های یک‌درمیان ثابت و متناوب بود. میزان کاهش کارایی مصرف نیتروژن در روش آبیاری یک‌درمیان متناوب ۷/۵ درصد و در روش آبیاری یک‌درمیان ثابت ۸/۳ درصد بود. مقایسه اثر نظام‌های کشت نشان داد که بالاترین کارایی مصرف نیتروژن در تک‌کشتی سورگوم و در تیمارهای کشت مخلوط ۷۵٪/سورگوم + ۲۵٪/آمارانت علوفه‌ای و کشت درهم حاصل شد (جدول ۷). نتایج مقایسه میانگین برهم‌کنش روش آبیاری × نظام کشت به روش برش‌دهی نشان داد که در تمام روش‌های آبیاری بیشترین کارایی مصرف نیتروژن در کشت خالص سورگوم (به ترتیب ۷۸/۳۴، ۷۰/۵۲ و ۶۹/۴۳ کیلوگرم ماده خشک بر کیلوگرم نیتروژن) و در نظام‌های کشت مخلوط ۷۵٪/سورگوم + ۲۵٪/آمارانت علوفه‌ای (به ترتیب ۷۲/۸۱، ۶۷/۱۹ و ۶۶/۹۳ کیلوگرم ماده خشک بر کیلوگرم نیتروژن) و کشت درهم (به ترتیب ۷۲/۲۳، ۶۶/۷۷ و ۶۶/۳۱ کیلوگرم ماده خشک بر کیلوگرم نیتروژن) به دست آمد، درحالی‌که کمترین کارایی مصرف نیتروژن در هر سه روش آبیاری، در تیمار کشت خالص آمارانت علوفه‌ای و کشت مخلوط ۲۵٪/سورگوم + ۷۵٪/آمارانت علوفه‌ای مشاهده شد (جدول ۸). گیاهان خانواده غلات نسبت به سایر گیاهان به ازای هر کیلوگرم نیتروژن جذب‌شده، زیست‌توده بالاتری تولید می‌کنند، بنابراین برای تولید هر واحد ماده خشک، به مقدار کمتری نیتروژن نیاز دارند (Fageria and Baligar, 2005). در این آزمایش نیز سورگوم کارایی مصرف نیتروژن بالاتری نسبت به

آمارانت علوفه‌ای داشت و حداکثر کارایی مصرف نیتروژن در کشت خالص سورگوم و نظام‌های کشت مخلوط با نسبت بالاتر سورگوم ثبت گردید. تحقیقات نشان داده است که گیاهانی که غلظت و درصد نیتروژن بیشتری در بافت‌های خود دارند مثل حبوبات معمولاً زیست‌توده کمتری تولید می‌کنند و در نتیجه کارایی مصرف نیتروژن پایین‌تری دارند (Bedoussac and Justes, 2010). در مطالعه‌ای که روی کشت مخلوط نخود با گندم، چاودار و تریتیکاله انجام شد مشاهده گردید که حداکثر کارایی مصرف نیتروژن (۵۷ کیلوگرم ماده خشک بر کیلوگرم نیتروژن) در کشت خالص گندم و حداقل کارایی آن (۴۵ کیلوگرم ماده خشک بر کیلوگرم نیتروژن) در تیمارهای کشت خالص نخود و کشت مخلوط ۸۰٪ نخود + ۲۰٪ تریتیکاله مشاهده شد (Lithourgidis et al., 2011).

افزایش محتوی پروتئین در شرایط تنش خشکی (به علت افزایش تجمع نیتروژن در بافت‌های گیاهی) توسط محققین دیگری نیز گزارش شده است (Jahanzad et al., 2013; Vasilakoglou et al., 2011)؛ احتمال دارد به هنگام بروز تنش خشکی، شدت تنفس افزایش یافته و جذب مواد تغذیه‌ای و در نتیجه هیدرات‌های کربن ذخیره‌شده کاهش و محتوی پروتئین افزایش یابد. همچنین گزارش شده است که افزایش محتوی پروتئین در بافت‌های گیاهی به عنوان راهکاری در جهت کمک به تنظیم و تعادل اسمزی سلول در شرایط تنش رطوبتی روی می‌دهد (Golzardi et al., 2012).

جدول ۶: نتایج تجزیه واریانس مرکب محتوی پروتئین علوفه، میزان جذب نیتروژن و کارایی مصرف نیتروژن در واکنش به روش‌های آبیاری و نظام‌های کشت

میانگین مربعات		محتوی پروتئین		درجه آزادی	منابع تغییرات
کارایی مصرف نیتروژن	جذب نیتروژن	آمارانت علوفه‌ای	سورگوم		
۱۵/۴۷*	۱۴۳۷۰/۵۳*	۱۲/۵۳ ^{NS}	۴۷/۷۳*	۱	سال
۱/۶۰	۱۱۰۴/۰۳	۲/۹۲	۲/۸۳	۴	بلوک (سال)
۳۴۷/۸۵**	۳۰۸۷۲/۰۵**	۱۲۴۹/۴۴**	۷۷۳/۹۲**	۲	روش آبیاری
۰/۶۹ ^{NS}	۱۰۸/۵۶ ^{NS}	۲/۶۰ ^{NS}	۳/۳۱ ^{NS}	۲	سال×روش آبیاری
۰/۷۳	۱۷۶/۰۱	۱/۴۲	۱/۱۲	۸	خطای اصلی
۱۲۵۹/۱۴**	۴۶۶۴/۲۰**	۱۰۱۵/۵۵ ^{NS}	۳۶۴/۳۲ ^{NS}	۵	نظام کشت
۱/۱۳ ^{NS}	۱۶۲/۴۱ ^{NS}	۱/۱۹ ^{NS}	۲/۴۳ ^{NS}	۵	سال×نظام کشت
۶/۳۷**	۱۷۸۷/۵۴**	۵۰/۸۶ ^{NS}	۳۱/۶۴ ^{NS}	۱۰	روش آبیاری×نظام کشت
۰/۹۶ ^{NS}	۸۷/۶۳ ^{NS}	۱/۶۰ ^{NS}	۱/۵۱ ^{NS}	۱۰	سال×روش آبیاری×نظام کشت
۱/۴۰	۴۱۴/۳۳	۱/۶۸	۱/۵۷	۶۰	خطای آزمایشی
۱/۸۵	۱۲/۲۶	۱/۲۴	۱/۷۵	-	ضریب تغییرات

** و * : به ترتیب معنی‌دار در سطح ۱ و ۵ درصد؛ NS: غیر معنی‌دار.

جدول ۷: نتایج مقایسه میانگین اثر سال، روش آبیاری و نظام کشت بر محتوی پروتئین علوفه، میزان

جذب نیتروژن و کارایی مصرف نیتروژن

کارایی مصرف نیتروژن (کیلوگرم ماده خشک بر کیلوگرم نیتروژن)	جذب نیتروژن (کیلوگرم در هکتار)	محتوی پروتئین		تیمار
		سورگوم (گرم در کیلوگرم)	آمارانت علوفه‌ای (گرم در کیلوگرم)	
سال				
۶۴/۲۲a	۱۷۷/۵۲a	۷۳a	۱۰۵a	۱۳۹۷
۶۳/۴۷b	۱۵۴/۴۵b	۷۱b	۱۰۴a	۱۳۹۸
روش آبیاری				
۶۷/۴۲a	۱۹۴/۷۷a	۶۷b	۹۸c	مرسوم (شاهد)
۶۱/۷۹b	۱۳۶/۲۳c	۷۵a	۱۰۹a	یک‌درمیان ثابت
۶۲/۳۳b	۱۶۶/۹۷b	۷۴a	۱۰۶b	یک‌درمیان متناوب
نظام کشت				
۶۸/۹۸b	۱۸۲/۸۸a	۸۶a	۱۲۵a	۷۵٪ سورگوم + ۲۵٪ آمارانت علوفه‌ای
۶۴/۶۰c	۱۸۰/۳۷a	۸۷a	۱۲۵a	۵۰٪ سورگوم + ۵۰٪ آمارانت علوفه‌ای
۵۸/۲۹d	۱۴۹/۹۵c	۸۶a	۱۲۵a	۲۵٪ سورگوم + ۷۵٪ آمارانت علوفه‌ای
۶۸/۴۴b	۱۶۴/۴۷b	۸۶a	۱۲۵a	کشت درهم سورگوم و آمارانت علوفه‌ای
۷۲/۷۶a	۱۷۴/۱۳ab	۸۶a	-	تک‌کشتی سورگوم
۵۰/۰۱e	۱۴۴/۱۴c	-	۱۲۵a	تک‌کشتی آمارانت علوفه‌ای

در هر ستون و برای هر عامل، میانگین‌های دارای حروف مشترک طبق آزمون LSD در سطح پنج درصد اختلاف معنی‌داری ندارند.

جدول ۸: برهم‌کنش روش آبیاری و نظام کشت بر محتوی پروتئین علوفه و کارایی مصرف نیتروژن

کارایی مصرف نیتروژن (کیلوگرم ماده خشک بر کیلوگرم نیتروژن)	جذب نیتروژن (کیلوگرم در هکتار)	محتوی پروتئین		تیمار	روش آبیاری
		سورگوم (گرم در کیلوگرم)	آمارانت علوفه‌ای (گرم در کیلوگرم)		
۷۲/۸۱ b	۲۰۸/۴۶b	۸۰ a	۱۱۶ a	۷۵٪ سورگوم + ۲۵٪ آمارانت علوفه‌ای	مرسوم (شاهد)
۶۷/۱۰ c	۲۳۱/۳۵a	۸۰ a	۱۱۷ a	۵۰٪ سورگوم + ۵۰٪ آمارانت علوفه‌ای	
۶۰/۷۹ d	۱۹۴/۴۴c	۸۰ a	۱۱۷ a	۲۵٪ سورگوم + ۷۵٪ آمارانت علوفه‌ای	
۷۲/۲۳ b	۱۷۱/۲۹d	۸۰ a	۱۱۸ a	کشت درهم سورگوم و آمارانت علوفه‌ای	
۷۸/۳۴ a	۱۸۰/۷۱d	۸۰ a	-	تک‌کشتی سورگوم	
۵۳/۲۵ e	۱۸۲/۳۸cd	-	۱۱۷ a	تک‌کشتی آمارانت علوفه‌ای	
۶۶/۹۳ b	۱۵۶/۹۰ab	۹۰ a	۱۳۰ a	۷۵٪ سورگوم + ۲۵٪ آمارانت علوفه‌ای	یک‌درمیان ثابت
۶۲/۹۰ c	۱۳۸/۰۲c	۹۱ a	۱۳۱ a	۵۰٪ سورگوم + ۵۰٪ آمارانت علوفه‌ای	
۵۷/۲۵ d	۱۰۶/۲۶d	۹۰ a	۱۳۰ a	۲۵٪ سورگوم + ۷۵٪ آمارانت علوفه‌ای	
۶۶/۳۱ b	۱۴۹/۳۵bc	۹۰ a	۱۳۱ a	کشت درهم سورگوم و آمارانت علوفه‌ای	
۶۹/۴۳ a	۱۶۲/۲۵a	۹۰ a	-	تک‌کشتی سورگوم	
۴۷/۹۰ e	۱۰۴/۵۹d	-	۱۳۱ a	تک‌کشتی آمارانت علوفه‌ای	
۶۷/۱۹ b	۱۸۳/۲۹a	۸۹ a	۱۲۸ a	۷۵٪ سورگوم + ۲۵٪ آمارانت علوفه‌ای	یک‌درمیان متناوب
۶۳/۷۹ c	۱۷۱/۷۴a	۸۸ a	۱۲۷ a	۵۰٪ سورگوم + ۵۰٪ آمارانت علوفه‌ای	
۵۶/۸۳ d	۱۴۹/۱۴b	۸۹ a	۱۲۸ a	۲۵٪ سورگوم + ۷۵٪ آمارانت علوفه‌ای	
۶۶/۷۷ b	۱۷۲/۷۸a	۸۹ a	۱۲۸ a	کشت درهم سورگوم و آمارانت علوفه‌ای	
۷۰/۵۲ a	۱۷۹/۴۲a	۸۹ a	-	تک‌کشتی سورگوم	
۴۸/۸۸ e	۱۴۵/۴۴b	-	۱۲۹ a	تک‌کشتی آمارانت علوفه‌ای	

در هر روش آبیاری و در هر ستون، میانگین‌های دارای حروف مشترک فاقد تفاوت معنی‌دار هستند (آزمون LSD در سطح احتمال پنج درصد).

نتیجه‌گیری

نتایج این مطالعه نشان داد که گیاه آمارانت علوفه‌ای با وجود داشتن محتوی بالای پروتئین، از نظر تولید علوفه در واحد سطح به‌خصوص در شرایط آبیاری یک‌درمیان ضعیف بود. کشت خالص سورگوم نیز علی‌رغم داشتن عملکرد علوفه بالا، از نظر محتوی پروتئین علوفه مطلوب نبود. درحالی‌که کشت مخلوط آمارانت علوفه‌ای با سورگوم، به‌خصوص دو نظام کشت مخلوط ۷۵٪ سورگوم + ۲۵٪ آمارانت علوفه‌ای و ۵۰٪ سورگوم + ۵۰٪ آمارانت علوفه‌ای توانست معایب کشت خالص هر یک از این دو گیاه را برطرف کند و ترکیب مناسبی به‌منظور تولید علوفه باشد. از بین روش‌های آبیاری مورد مطالعه، تیمار آبیاری یک‌درمیان متناوب علاوه بر صرفه‌جویی در مصرف آب، کاهش عملکرد اندکی نسبت به روش آبیاری مرسوم داشت و می‌توان تیمار آبیاری یک‌درمیان متناوب را در شرایط نیمه‌خشک برای تولید علوفه توصیه نمود. بررسی کشت مخلوط درهم نشان داد آمارانت علوفه‌ای در مقابل سورگوم قدرت رقابت ندارد و سورگوم به دلیل پنجه‌زنی و سطح سایه‌انداز غالبیت بیشتری در مقابل آمارانت علوفه‌ای دارد. به طور کلی در صورت فراهم بودن آب کافی، روش آبیاری مرسوم به همراه نظام کشت مخلوط ۵۰٪ سورگوم + ۵۰٪ آمارانت علوفه‌ای و در صورت محدودیت منابع آبی، روش آبیاری یک‌درمیان متناوب به همراه نظام کشت مخلوط ۷۵٪ سورگوم + ۲۵٪ آمارانت علوفه‌ای می‌تواند جایگزین‌های مناسبی برای نظام‌های تک‌کشتی سورگوم و آمارانت علوفه‌ای در مناطق نیمه‌خشک باشند. تنوع بخشیدن به نظام‌های کشاورزی از طریق کشت مخلوط در صورت انتخاب الگوی مناسب، علاوه بر مزایای اقتصادی و اکولوژیکی، می‌تواند عملکرد کمی و کیفی مناسب را حتی در شرایط محدودیت منابع آبی فراهم کند.

سپاسگزاری

بدین‌وسیله از حمایت‌های مؤسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی در اجرای این پروژه تحقیقاتی با کد مصوب ۹۷۰۰۶۷-۹۷۰۰۸-۰۳-۰۳-۲۴ سپاسگزاری می‌شود.

منابع

- اسکندری، ح.، عالی‌زاده امرایی، ا.، جوانمرد، ع. ۱۳۹۹. تأثیر محدودیت آبیاری بر عملکرد و کیفیت علوفه گندم و شبدر ایرانی در کشت مخلوط. تنش‌های محیطی در علوم زراعی. ۱۳ (۲): ۳۸۷-۳۹۹.
- خاکی نجف‌آبادی، ا.، جهان، م.، کوچکی، ع.، نصیری محلاتی، م. ۱۳۹۵. اثر ترکیب‌های مختلف کاشت و کود زیستی بر کارایی مصرف آب و نیتروژن در کشت مخلوط ارزن معمولی (*Panicum miliaceum* L.) و لوبیاچشم‌بلیلی (*Vigna unguiculata* L.). مجله پژوهش‌های زراعی ایران. ۱۵: ۷۰۸-۶۹۱.

- دشتکی، م.، چایی چی، م. ۱۳۹۱. مطالعه عملکرد و کیفیت علوفه در کشت مخلوط سورگوم علوفه‌ای و خلر در شرایط کم آبیاری. مجله علوم گیاهان زراعی ایران. ۴۳: ۳۱۱-۳۲۱.
- ذاکر نژاد، س.، نادری، ا.، هاشمی دزفولی، ا.، لک، ش.، علوی فاضل، م. ۱۳۹۶. مقایسه روش‌های مختلف آبیاری بر صفات زراعی و فیزیولوژیک ارقام ذرت (*Zea mays L.*) در فصل‌های بهار و تابستان در شرایط آب‌وهوایی اهواز. نشریه علمی فیزیولوژی گیاهان زراعی. دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز. ۹ (۳۶): ۱۳۷-۱۵۶.
- سنجانی، س.، حسینی، س.م.ب.، چایی چی، م.ر. و رضوان بیدختی، ش. ۱۳۹۰. ارزیابی عملکرد و اجزای عملکرد در کشت مخلوط افزایشی سورگوم (*Sorghum bicolor L.*) و لوبیا چشم بلبلی (*Vigna unguiculata L.*) در شرایط آبیاری کامل و کم آبیاری. نشریه علمی بوم‌شناسی کشاورزی، ۳ (۱): ۳۵-۲۵.
- شبیری، س.س.، حبیبی، د.، کاشانی، ع.، پاک نژاد، ف.، جعفری، ح. و لامعی هروانی، ج. ۱۳۹۰. ارزیابی عملکرد و کیفیت علوفه در کشت خالص و مخلوط ماشک گل خوشه‌ای و تریتیکاله. نشریه علوم زراعی ایران. ۲۲ (۳): ۲۳۹-۲۵۱.
- عاشوری، ن.، عبدی، م.، گل‌زردی، ف.، اجلی، ج.، ایلکایی، م.ن. ۱۳۹۹. اثر نسبت‌های افزایشی و جایگزینی در کشت مخلوط سورگوم علوفه‌ای (*Sorghum bicolor L. Moench*) و شبدر برسیم (*Trifolium alexandrinum L.*) بر تولید علوفه. نشریه علوم زراعی ایران. ۲۲ (۳): ۲۳۹-۲۵۱.
- کریم‌زاده، ه.، نظامی، ا.، کافی، م.، تدین، م. ۱۳۹۵. بررسی تغییرات هدایت روزنه‌ای، دمای سایه‌انداز گیاهی و آب برگ ژنوتیپ‌های لوبیا چیتی در شرایط کم آبیاری. نشریه علمی فیزیولوژی گیاهان زراعی. دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز. ۸ (۳۰): ۱۰۵-۱۲۰.
- گل‌زردی، ف.، نظری، ش.، رهجو، و. ۱۳۹۸. زراعت سورگوم، چاپ اول، انتشارات اتکا، ۱۸۴ ص.
- لطفی‌آقا، م.، مرعشی، س. ک.، بابایی نژاد، ت. ۱۳۹۶. اثر مقادیر پلیمرسوپرجاذب و کم آبیاری بر عملکرد و برخی ویژگی‌های بیوشیمیایی ذرت دانه‌ای (*Zea mays L.*). نشریه علمی فیزیولوژی گیاهان زراعی. دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز. ۹ (۳۴): ۹۷-۱۰۹.
- ممبینی، ز.، خدارحم پور، ز.، معتمدی، م. ۱۳۹۶. بررسی اثر دوره‌های مختلف آبیاری بر عملکرد و خصوصیات زراعی ژنوتیپ‌های سورگوم علوفه‌ای (*Sorghum bicolor L.*). نشریه علمی فیزیولوژی گیاهان زراعی. دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز. ۹ (۳۳): ۱۱۹-۱۳۵.

موسویان، س. ن.، سید محمدی، س. ع. ۱۳۹۴. اثر نیتروژن و الگوهای کشت بر صفات مورفولوژیک و شاخص‌های رشد در کشت مخلوط ذرت و آفتابگردان. نشریه علمی فیزیولوژی گیاهان زراعی. دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز. ۷ (۲۶): ۱۰۵-۱۲۰.

Afshar, R. K., Jovini, M. A., Chaichi, M. R. and Hashemi, M. 2014. Grain sorghum response to arbuscular mycorrhiza and phosphorus fertilizer under deficit irrigation. *Agronomy Journal*. 4: 1212-1218.

Ahrar, A., Paknejad, F., Tabatabaei, S.A., Aghayari, F. and Soltani, E. 2020. Evaluation of forage Amaranth (*Amaranthus hypochondriacus* L.) yield via comparing drought tolerance and susceptibility indices. *Italian Journal of Agrometeorology*. 3: 31-40.

Bakhtiyari, F., Zamanian, M. and Golzardi, F. 2020. Effect of mixed intercropping of clover on forage yield and quality. *South-Western Journal of Horticulture, Biology and Environment*. 11(1): 49-65.

Bedoussac, L. and Justes, E. 2010. Dynamic analysis of competition and complementarity for light and N use to understand the yield and the protein content of a durum wheat–winter pea intercrop. *Plant and Soil*. 330: 37-54.

Chai, Q., Gan, Y., Zhao, C., Xu, H. L., Waskom, R. M., Niu, Y. and Siddique, K. H. 2016. Regulated deficit irrigation for crop production under drought stress. A review. *Agronomy for sustainable development*. 36: 1-3.

Chaves, M. M., Flexas, J. and Pinheiro, C. 2009. Photosynthesis under drought and salt stress: regulation mechanisms from whole plant to cell. *Annals of Botany*. 103: 551-560.

Dahmardeh, M., Ghanbari, A., Syasarand, B. and Ramrodi, M. 2009. Intercropping maize (*Zea mays* L.) and cow pea (*Vigna unguiculata* L.) as a whole-crop forage: effects of planting ratio and harvest time on forage yield and quality. *Journal of Food, Agriculture and Environment*, 7(2): 505-509.

Fageria, N. K. and Baligar, V. C. 2005. Enhancing Nitrogen Use Efficiency in Crop Plants. *Advances in Agronomy*. 88: 97-185.

Glaze Corcoran, S., Hashemi, M., Sadeghpour, A., Jahanzad, E., Afshar, R. K., Liu, X. and Herbert, S. J. 2020. Understanding intercropping to improve agricultural resiliency and environmental sustainability. *Advances in Agronomy*. 162: 199-256.

Golzardi, F., Vazan, S., Moosavinia, H. and Tohidloo, G. 2012. Effects of salt and drought stresses on germination and seedling growth of swallow wort (*Cynanchum acutum* L.). *Research Journal of Applied Sciences, Engineering and Technology*. 4(21): 4524-4529.

Golzardi, F., Baghdadi, A. and Keshavarz Afshar, R. 2017. Alternate furrow irrigation affects yield and water-use efficiency of maize under deficit irrigation. *Crop and Pasture Science*. 68: 726-734.

Iftikhar, M. and Khan, M. 2019. Amaranth. In *Bioactive Factors and Processing Technology for Cereal Foods*. Springer, Singapore. Pp: 217-232.

Jahanzad, E., Jorat, M., Moghadam, H., Sadeghpour, A., Chaichi, M. R. and Dashtaki, M. 2013. Response of a new and a commonly grown forage sorghum cultivar to limited irrigation and planting density. *Agricultural Water Management*. 117: 62-69.

Lithourgidis, A. S., Vlachostergios, D. N., Dordas, C. A. and Damalas, C. A. 2011. Dry matter yield, nitrogen content, and competition in pea-cereal intercropping systems. *European Journal of Agronomy*. 34: 287-294.

Liu, Y. X., Zhang, W. P., Sun, J. H., Li, X. F., Christie, P. and Li, L. 2015. High morphological and physiological plasticity of wheat roots is conducive to higher competitive ability of wheat than maize in intercropping systems. *Plant and Soil*. 397: 387-399.

Moshaver, E., Imam, Y., Madani, H., NourMohammadi, G. and SharifAbad, H. H. 2015. Comparison of qualitative and quantitative performance of forage crops maize, sorghum and amaranth as affected by planting density and date in Fars province, Iran. *Trends in Life Sciences*. 4: 97-105.

Raseduzzaman, M.D. and Jensen, E.S. 2017. Does intercropping enhances yield stability in arable crop production? A meta-analysis. *European Journal of Agronomy*. 91: 25-33.

Sadeghpour, A., Jahanzad, E., Lithourgidis, A.S., Hashemi, M., Esmaeili, A. and Hosseini, M.B. 2014. Forage yield and quality of barley-annual medic intercrops in semi-arid environments. *International Journal of Plant Production*. 8 (1): 77-90.

Vasilakoglou, I., Dhima, K., Karagiannidis, N. and Gatsis, T. 2011. Sweet sorghum productivity for biofuels under increased soil salinity and reduced irrigation. *Field Crops Research*. 120: 38-46.

Vlachostergios, D. N., Lithourgidis, A. S. and Dordas, C. A. 2018. Agronomic, forage quality and economic advantages of red pea (*Lathyrus cicera* L.) intercropping with wheat and oat under low-input farming. *Grass and Forage Science*. 73: 777-788.